

PRŮ• "OBYČEJNEJ Ā ESTNĀ•CTILETEJ" ...

PondĀ•lĀ-, 13 Ā•ervenec 2020

Tenhle rok je tak nĀ•jak Ā•žnalevaĀ•kuĀ•œ, nezdĀ•j se vĀ•jm? ProĀ•Ā-vat ho jako devĀ•jĀ•jĀ•k zatĀ•m vĀ•bec nebylo snadnĀ• Ā•eknete, Ā•e v mĀ•m vĀ•ku nemĀ•Ā•u mĀ•t jeĀ•tĀ• Ā•Ā•dnĀ•½ skuteĀ•nĀ•½ problĀ•my, ale ten debilnĀ• Covid-19 mi doc nĀ•ladu. Jsem Ā•plnĀ• obyĀ•ejnej 16 letej kluk, kterej mĀ•j rĀ•d muziku a svoje kĀ•moĀ•jky a kĀ•moĀ•je. S malejma vĀ•hradama mĀ•j rĀ•d i Ā•kolu. Fakt, nevadĀ• mi do nĀ• chodit, teda obĀ•as mi vadĀ• Ā•prtat nĀ•co, o Ā•em si myslim, Ā•e nikdy v Ā•ivotu nebudu potĀ•ebovat, ale co uĀ•.

KdyĀ• nĀ•jm v bĀ•eznu ve Ā•kole oznĀ•mili, Ā•e zavĀ•raj, mĀ•l jsem i radost. Kdo by nebral volno.

JenĀ•e to jsem jeĀ•tĀ• netuĀ•il, Ā•e se to volno protĀ•hne na tak dlouho.

A Ā•e kromĀ• Ā•koly budu mĀ•t zakĀ•zanĀ•½ i vĀ•jechno ostatnĀ•.

Muzika - nic. NejlepĀ• kĀ•moĀ•j taky nic, protoĀ•e mĀ•j rodiĀ•e ve vĀ•ku mĀ•½ch prarodiĀ•Ā• a prostĀ• se bĀ•ili, aby nĀ•hodou nĀ•co nepĀ•itĀ•hĀ• domĀ•, takĀ•e nesmĀ•l ani na krok. Jako jo, existuje net a Ā•asem jsme naĀ•je konverzace dovedli k dokonalosti, kdy nĀ•s u kompĀ• sedĀ•lo tĀ•eba 15 a bavili jsme se, jako bychom stĀ•ili vedle sebe.

JenĀ•e to prostĀ• nenĀ• vono. KdyĀ• jsem se pĀ•edtĀ•m takhle s nĀ•kĀ•½m bavil a matka hudrala, proĀ• se radĀ•i nesejdemĀ•osobnĀ•, nechĀ•pal jsem. TeĀ• uĀ• chĀ•pu.

DalĀ•, co mĀ• Ā•tvalo, byly ty dĀ•snĀ•½ Ā•koly v online Ā•kole. PsĀ•t eseje na tĀ•ma: Ā•žCo mi Covid-19 dal a vzalĀ•œ, mi pĀ•iĀ•lo skoro Ā•chylnĀ•½ a psĀ•t pracovnĀ• postup na cokoliv, co dĀ•lĀ•jm, kdyĀ• jsem mĀ•l tolik Ā•asu, taky. NĀ•jak jsem to nadrĀ•sal, naĀ•tĀ•stĀ• jsem mĀ•l docela prima uĀ•itelky.

PracovnĀ• postup na to, Ā•e se doma vĀ•lim, protoĀ•e oba rodiĀ•e doma na home office a fakt nebylo do Ā•eho pĀ•chnout? Jako vĀ•Ā•nĀ•? Co mi tohle obdobĀ• vzalo, je docela jasnĀ•½ vĀ•jem, co se nĀ•kdy louĀ•ili v jakĀ•koliv Ā•kole. My se rozlouĀ•it poĀ•Ā•dnĀ• nemohli. A co mi to dalo? Leda stres z toho, Ā•e jsem nemohĀ• chodit na pĀ•Ā•pravku na pĀ•ijĀ•maĀ•ky a vlastnĀ• ani nevĀ•dĀ•l, kdy je budu dĀ•lat.

Moje mĀ•iti roky poĀ•Ā•tala s tĀ•m, Ā•e tu mou muziku budu i dĀ•l studovat.

JĀ• vlastnĀ• taky, ale na druhou stranu, dĀ•lĀ•jm to 10 let a hraju v orchestru i v symfonickĀ•½m kvartetu. Kdybych si nĀ•hodou vyrazil pĀ•ednĀ• zuby, tak budu pomĀ•rnĀ• v hĀ•ji, takĀ•e jsem se rozhodĀ•, Ā•e bych mĀ•l mĀ•t nĀ•jakou pojistku, co by-kdyby. Ale protoĀ•e poĀ•Ā•d nevĀ•m, co bych vlastnĀ• dĀ•lat, podal jsem si pĀ•ihlĀ•Ā•ky na gympl s rozĀ•Ā•enejma jazykama a na ekonomku.

Po gymplu mĀ•Ā•u jĀ•t kamkoliv a specializace Ā•žprachyĀ•œ se taky mĀ•Ā•e hodit.

TakĀ•e jsem mĀ•sto vyplĀ•ovĀ•nĀ• dĀ•tinskĀ•ch kĀ•Ā•ovek, kterejma se nĀ•jm naĀ•je zemĀ•pisĀ•Ā•ka snaĀ•ila ukrĀ•jit dlouhou chvĀ•li, sĀ•jm doma Ā•prtal matiku. S Ā•eĀ•tinou jsem se nezdrĀ•oval, tu mĀ•jm v malĀ•ku. (Pokud se vĀ•jm zdĀ•j, Ā•e pĀ•Ā•ju nespisovnĀ•, tak vĀ•s ujiĀ•Ā•uju, Ā•e jo, a naprosto zĀ•jmĀ•rnĀ•.)

Jeden z prvních okamžiků - jsem prožil, kdy jsem se konečně dovedl, kdy ty zkoušky budu dělat. Trochu mě iritovalo, že budu mít jen jeden pokus, ale budou ho mít i v jejich ostatních. A tak jsem se těmi dny předem přetřel a jel za kámožem, kterej se na zájazy rodičů vykašlal a prostě byl se mnou. Dal jsem strávil s kámožkou u nás doma a poslední s májíkou a litrama coly a chipsama a Netflixem. U Sex Education jsem na jakýs předfilm dokonale zapomněl.

V pondělí jsem prostě šel a jak to napsal. Hned po té jsem měl pocit, že jsem kráľ světa a povedlo se mi to fakt dobře. Jenže matka i otec už šli do práce a já byl najednou doma sám a zařalo mi šrotovat, že jsem možná i ledacos posáel zkasil.

Byly to nervy. Vábec jsem si do té doby nepřipouštěl, že by mi to mohlo i nevyjít.

Jenže vono to vyšlo. Vyšlo to na obou kolích a já jsem snad poprvé v životě zažil pocit neskutečného štěstí, že jsem něco podstatného zvládnul sám za sebe. Až jsem to dal. Až jsem to dal dokonce natolik dobře, že přetka pro mě bude nejspíš nejšťastnější - šlo hodně dlouho.

Bejt ze všech těch vrstevníků - přetěj na nejprestižnější - m gymplu v našem krajském městě - totiž vábec není špatnej pocit. A to jsem neměl žádné body navíc za olympiády, protože jsem másto toho dělal tu muziku. Takže jsem šťastnej a tyhle příjzdny si fakt zasloužím. Těmi s kámožkou na dortu už bylo jen zavržením vysvědením, na kterém už vábec neleželo, a přetěsto mi ty samé jedna udělaly radost.

Ládu zdar, Honza